

BİTMEYEN KAVGA

(Anne ile baba odada oturmaktadır. Baba gazetede ilanlara bakıp iş aramakta; anne örnek çıkarmaktadır. İkisi de meşguldür. Çocuk İsa ödevi için her ikisinden de yardım istemektedir.)

Çocuk: Beyyi! Beyyi! (Baba meşguldür.)

Baba: (Heyecanla) **Temem, ilkeyte ilkeyte! Hade şığıl dıvıtr ağley.**

Çocuk: Beyyi dakker dakka. Le hel ders lazem lahko le bikre. Dakkar ağkly bi hel kilmiy, bit he egevinni?

Baba: İsken fit bi hel şığil. Bıdı kağet fıvalınhar. Tem mışanıy, halli ıcı ımsary ıcı ımsary. Me lazim sermey

Çocuk: (Merakla) **Şıkle hel şığil ya beyyi?**

Baba: (Öğünerek) **Bekçılık bezyen.**

Çocuk: (Tiksinerek) **Bet sevi bekçilik bezyen?**

Baba: Leken şu bağıklık. Bukey iktır şatır. Bılağ bil edey kişi şığil.

Çocuk: Ya beyyi medem hıkiy, dıdih salek şağley rıddilli civabe.

Baba: Şu batıhsahilney?

Çocuk: Hint sabır veyn bilhak?

Baba: İsken fıshal vayn bilhak hint sabır ipkillik. Bı beytne.

Çocuk: Yeee! Veyne? Nehe?

Baba: İmmik yabney immik.

Çocuk: Bayyi, me dallil kul immik mıtıl çiçekey.

Baba: İl hint sabır çiçekey yabney.

Çocuk: Ene meftehem şek, emme inşallah.

(Çocuk cevabı defterine yazar. Baba hâlâ işin heyecanındadır. Çocuk, bakar ki babadan hayır yok, annesine döner.)

Baba: Ebimfihim şek. Me hiki Döndü?

Anne: Şikil Döndü? Ene kemi tirek kıtıllık let kıllı Döndü. Hint şayen bi isim immek. Şağıyri!

Çocuk: Yemmi şağıyri şü?

Anne: Sittik yabney.

Çocuk: İşkif yani.

Anne: Sittik mitil şağıyri vayn maken bit füt? Küve hikiy.

Çocuk: Yemmi kareğ veyn bilhak.

Anne: (Örneğine bakarak) Dakkir yabney, bidi lazım şilü le hal model teğtı le ğaltek Ağşe. Mateğref mara iktir fesat. Met mennit tetetiğni il model, bil zor ğattö. Bağekle marep şilö hel model kalitli bes ğaşı beddal model hindik. Ep tınhizim min idi. Ğayne nerdeyse bidi şile hal model.

Çocuk: Yemmi vayn bilhak kareğ. Hintiy kil maş tıdbıılina kareğ. Hintiy tağrefiy.

Anne: Şü fi ebediğarif yabıttiy. Bıl beytne.

Çocuk: Bıl beytne? Veyne?

Anne: Ğayne kağıt bıl karşıy. Ehsen min bukey bissir kareğ. Tıvan ğar kağet ble şığıl ble ğamel, magber mıtıl kareğ. Bes cımtö vakfiy. Leykün cümtö bissir mıtıl kareğ. Amme tınhar cümtö? Eb tınhar le. Meğley le hem le derf.

Çocuk: (Örneğine bakarak) Temem iftehemf. Havdey tırıka baytkatlö. Saneryo ğaynen. Bı son sahney havdey beykalö beytremö, beytğayrö. Kennü meğleykin şığıl itfarcü. Ene rehe. Daha önce iktir mitfarce le hal sahney.

(Çocuk çıkar, sahnede anneyle baba kalır.)

Baba: Hinti şü derdik? Mın bekkir ğal ğaşe hintiy matinsici. Sağe cartiy emetetiğni model teşilö, sağe fiseğ metlebü. Şü hel derf. Sanki hel inseci letkün bi idik betiğrak dını şü. Kemi tırık kıtılılık let hıttı dantel fokıl televizyon.

(Kalkıp danteli alıp yere atar.)

Anne: Ğayen fini ye rıccel. Ene ebıttıhim rıccel mericcel, bışriklek cimtek e tiyebik, sevvik mıtıl kareğ.

Baba: Şu metkuli hintl vülek? Heyyin bağıkkek? Teğ tene tekaşşek min bimğat firuku.

Anne: Heyç baka. Hem emeğek imseri hem elbitğap efi saygı hem çeneytik iktiri.

Baba: Bidi irmiki vüle, hayç baka sarli ğaşır sinin bıshep mınnek.

Anne: Ğaşır sinin? Sanki sarliy mit seney meğek. Rımmını tağlas min salakliktek. Ene reyhe le beyt immey. İkşağe le halek şu masser fik.

Baba: Rühi, zaten bıkre betcey.

Arapça çeviri GST tarafından yapılmıştır.